Til Værten!

Ved Frokosten

den 15. Marts 1891.

209

Mel.: Keiseren af Kinesiens Land.

Her er vist Ingen, som ikke ve',
At vores gode Ven, Adolph C,
Ham med Tilnavnet Levysohn,
Det er en meget yndet Person.
Og han har altid gode Ideer,
Derpaa idag man Beviset jo seer,
:|: Thi det var snildt herhen os at be'
Til saa splendid en Déjeuner. :|:

Levysohn har som Digter Talent,
Det er almindelig bekjendt.
Vistnok de Fleste er i hans Gjæld
For et Par Sange — jeg er det sel'.
Derfor til Gjengjæld i en Vise
Vilde hans gode Sider jeg prise,
Men de er mange og Versene faa,
Derfor et Udvalg man gjøre maa.

Han er som Vært jo højst galant,
Det er nu baade vist og sandt,
Og kan De finde gemytligere Gjæst,
Selv om De leder ved hver en Fest?
Jeg troer ikke De træffer hans Mage,
Han forstaaer Kunsten »at behage«.
Spørg blot Damerne: Sikken en Jon,
Si'er de alle om Levysohn.

I Sprogforening ham træffe vi
Converserende »les jeunes filles«,
Dandsende, sværmende for Musik,
Og for en Nolo — uden Stik.
Repræsenterende Kongostaten,
Han ta'er sig overmaade a' den,
Og i Theatret han sig diverter'
»Oberstens Døttre« saa tidt han seer.

Levysohn han er Frihandelsmand,
Havnen faaer han tilsidst istand,
Rider let a' hver eneste Storm,
Naar det »just« gjælder hans Toldreform;
Ved den gjør han hver en Kjøbmand holden,
Selv paa Flaskerne hæver han Tolden,
Skjænker i Glasset til bredfuldt Maal,
Og drikker med sine Gjæster en Skaal.

Skaal kjære Levysohn, Tak skal De ha',
De er en Mand vi holder a',
Gjerne vi fejre i lystigt Lag
Atter den næste Fødselsdag.
Hjertelig ønske vi Dem til Lykke,
Gid ingen Sorger Dem maa trykke.
:: Gid at Humøret ej klikke maa,
Sundhed og Held vi drikke paa. ::

Wm Heckscher